

## William Makepeace Thackeray ( 18 II- 1863)

นักประพันธ์ชาวอังกฤษและ satirist เป็นที่รู้จักกันอย่างดีในเรื่องการล้อเลียน เอะหยัน และเกี่ยวกับศีลธรรมในสังคม Upper Class และ Middle Class เกิดในตระกูลที่ร่ำรวย บิดาทำการค้าในประเทศอินเดีย เมื่อเขาอายุได้ 6 ขวบ บิดาเขาตายลง เขาจึงย้ายกลับมาอังกฤษเขาออกจาก Trinity College ที่ Cambridge โดยไม่ได้ปริญญาอะไร หลังจากนั้นเขาก็ท่องเที่ยวไปในยุโรป และศึกษาทางศิลปะที่ปารีส ในปี 1836 เขากลับมาอังกฤษ ทำงานเกี่ยวกับการสเก็ตภาพในหนังสือพิมพ์ Times และ Frazer's Magazine และเริ่มเขียนหนังสือโดยเริ่มเขียนบทความลงตามหนังสือต่าง ๆ ซึ่งเขาก็ได้รับความสำเร็จ

ในปี 1842-1851 Thackeray ก็เข้าร่วมงานกับหนังสือพิมพ์ Punch โดยเขาเขียนบทความให้แก่หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ และต่อมาได้นำมาพิมพ์รวมเล่ม เรียกว่า The Book of Snobs (1848) งานที่สำคัญชิ้นแรกที่ทำให้ชื่อเสียงให้แก่ Thackeray ได้แก่ นวนิยายเรื่อง Vanity Fair ซึ่งตอนแรกออกเป็นตอน ๆ โดยตัวเขาเองเป็นผู้เขียนรูปประกอบภายหลังจึงพิมพ์รวมเล่ม และเมื่อได้รับผลสำเร็จจากนวนิยายเรื่องนี้แล้วเขาก็เขียนเรื่อง Pendennis และตามด้วยเรื่อง Henry Esmond, The Virginians และ The Newcomes

นวนิยายของ Thackeray เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนชั้นสูง ซึ่งเป็นคนชั้นเดียวกันกับเขา เขามองเห็นความไม่จริงใจซึ่งมีอยู่ทั่วไปในแวดวงของคนชั้นสูง เขารู้สึกอายที่เห็นการแบ่งชั้นยังมีอยู่ทั่วไปในประเทศที่อ้างตัวเองว่าเป็นประชาธิปไตย ดังนั้น Thackeray ต้องพยายามหยิบยกสิ่งเหล่านี้ออกมาตีแผ่ให้เห็นในนวนิยายของเขา



พระนางวิกตอเรีย พระสวามี และพระราชโอรส พระราชธิดา

## ศตวรรษที่ 19

### การปกครองและการเมือง

ในปลายศตวรรษที่ 18 ประชาชนเริ่มรู้สึกและไม่พอใจในความไม่เสมอภาค และความไม่เป็นประชาธิปไตย การประกาศอิสรภาพของอเมริกาและการปฏิวัติในฝรั่งเศสยิ่งช่วยทำให้ความรู้สึกดังกล่าวรุนแรงขึ้น และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการปกครองในเวลาต่อมา

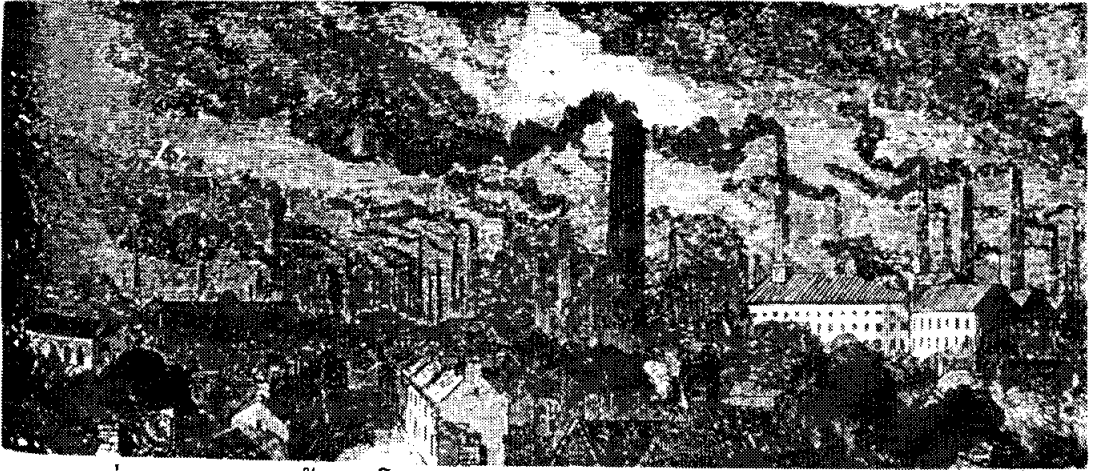
ในวันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ.1851 พระนางวิกตอเรียได้เปิดงาน “Great Exhibition of the Works of Industry of all Nations” ซึ่งเป็นงานแสดงประสิทธิภาพของเครื่องจักรกลเป็นการนำเข้าสู่การปฏิวัติทางอุตสาหกรรม (The Industrial Revolution) การปฏิวัติทางอุตสาหกรรมนี้ นอกจากจะทำให้ประเทศอังกฤษได้รับผลประโยชน์เพิ่มขึ้นแล้ว ยังทำให้จำนวนของพวก middle class ซึ่งร่ำรวยจากการเป็นเจ้าของโรงงานเพิ่มมากขึ้น และพวกนี้ก็มึบทบาทมากขึ้นในการปกครองประเทศแทนที่พวกชนชั้นสูง

นอกจากปัญหาสล้มซึ่งมีมาตั้งแต่ในศตวรรษที่ 18 แล้ว การปฏิวัติทางอุตสาหกรรมยังเพิ่มปัญหาอื่น ๆ อีก ได้แก่ ความสกปรก อันตรายจากโรงงาน จำนวนชั่วโมงทำงาน แรงงานสตรี แรงงานเด็ก ค่าแรงต่ำ และปัญหาคนว่างงาน ปัญหาสุดท้ายนี้เป็นผลกระทบโดยตรงจากการปฏิวัติทางอุตสาหกรรม Charles Dickens นักเขียนคนสำคัญในศตวรรษที่ 19 ได้บรรยายเขตอุตสาหกรรมเขตหนึ่งได้อย่างชัดเจน

... a town of red brick, or of brick that would have been red if the smoke and ashes had allowed it; but as matters stood it was a town of unnatural red and black, like the painted face of a savage. It was a town of machinery and tall chimneys, out of which interminable serpents of smoke trailed themselves for ever and ever, and never got uncoiled. It had a black canal in it, and a river that ran purple with illsmelling dye, and vast piles of buildings full of windows where there was a rattling and trembling all day long, and where the piston of the stram-engine worked monotonously up and down, like the head of an elephant in a state of melancholy madness.<sup>6</sup>

---

<sup>6</sup>Charles Dickens : A tales of two cities.



มหานคร London ท่ามกลางหมอกควันจากโรงงาน



เด็กจรจัดมีทั่วไปใน London

## นวนิยายในศตวรรษที่ 19

ในสมัยศตวรรษที่ 19 เป็นสมัยที่ Reading Public ขยายตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากในสมัยของพระนางวิกตอเรีย ระบบการพิมพ์ได้เจริญก้าวหน้ามากขึ้นอีกทั้งจำนวนประชากรสูงขึ้น มีโรงเรียนมากขึ้น จำนวนชนชั้นที่มีเวลาอ่านหนังสือก็เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีผู้พิมพ์หนังสือออกมามากมาย ทั้งประเภทบทความ โคลงกลอน และนวนิยาย

ในศตวรรษที่ 18 นั้น นวนิยายส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงชีวิตของพวก Middle Class การแบ่งชนชั้น ปัญหาศีลธรรม ในศตวรรษที่ 19 ก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมาก ตอนต้นของศตวรรษที่ 19 Jane Austen ได้สร้างงานประเภท Novel of Manner และ Sir Walter Scott ได้เขียนนวนิยายประเภท Historical Novel

สำหรับนักเขียนของสมัยวิกตอเรียนซึ่งเป็นยุคของวิทยาศาสตร์ ความมั่งคั่ง การมองโลกในแง่ดี เสรีภาพ และความรักชาติ นักเขียนของสมัยวิกตอเรียนก็ได้แสดงออกให้เห็นความรู้สึกเหล่านี้ของเขา แต่ก็มีนักเขียนบางคนเขียนแสดงความรู้สึกต่อต้านสิ่งเหล่านี้ เช่น Charles Dickens เขาเขียนกระตุ้นให้เห็นความทุกข์ยากของคนยากจน

Late-Victorian novelists concentrated almost exclusively on the problem of urban poverty. Although this period saw riots in London, serious strikes in several industries, an unprecedented growth of Trade Union membership and the emergence of an independent Labour party, there were very few worthwhile novels written on these subjects. This is not to say that novelists ignored the basic issue of potentially explosive class relationships; merely that they stressed just one manifestation of it; that, like Besant, they were concerned more with reform than revolution. Socialism in the late-Victorian working-class novel plays a part similar to that of Chartism in the industrial novels, in the while the fear of class war is never really faced, it is also never far from the surface.<sup>7</sup>

In the eighteenth century the words used to describe social divisions were 'rank', 'order', 'state', 'station' or 'degree' and when referring to specific economic groups, 'interests'. The lower classes in this sense did not constitute an 'interest' but existed as separate, occupational groups, largely isolated from each other, both ideologically and geographically. As Diana Spearman has pointed out: 'There is no evidence that these groups considered themselves to belong to one class; indeed it is most unlikely that they did, for there was nothing to unite them: their interests were not identical and there was no theory to persuade them they were.' The term 'working class' (as distinct from 'lower class' which had existed earlier) seems first to have appeared around 1815, and by 1824 the word 'class' was firmly established as a social label.'

---

<sup>7,8</sup> P.J. Keating *The Working classes in Victorian fiction.* (1972) หน้า 8, 10, 11



ชีวิตของกรรมกร

*Feminine fashion (below), contrasted with feminist fashion (right).*



THE VICTORIA AND ALBERT MUSEUM



This sense of class oneness is conveyed more than anything else by the stark hostility of the industrial-town landscape (varied only by areas of appalling slums), and by the uniform tone of seriousness adopted by the novelists. Just as the novels were written because of a social problem, so are the characters treated with a moral intensity that is always directed towards heightening the tragedy of the working-class situation. Where there are efforts to present a more inclusive view of working-class life, these take the form of lingering remnants of an older, more communally centred, rural culture which is rapidly being subverted by the mass regimentation of industrialism. Families are still shown helping each other in moments of distress; they may even be entertained by a song or have a drink in the pub, but the most striking thing about such gatherings is the atmosphere of solemnity that prevails. Rarely do these characters exhibit any feeling of spontaneous joy or happiness. Nobody in an industrial novel laughs, makes jokes or dances.<sup>9</sup>

The great changes in the basic structure of working-class life brought about by the twin forces of urbanization and industrialism are reflected in entirely different ways in the two literary traditions. While the industrial novel adopts the idea of town life as comprising two large, economically interdependent, conflicting class groups, the urban novel stresses more than ever before the variety and mystery of the London streets. It highlights individual types, especially the bizarre and grotesque, and concentrates on what distinguishes lower-class groups from each other rather than what unifies them, on the idea of contrast rather than conflict.<sup>10</sup>

ในตอนต้นสมัยวิคตอเรียนนวนิยายเป็นลักษณะของ Realism เช่น เสนอตัวละครเป็นลักษณะ True to life เนื้อเรื่องเป็นเรื่องประเภทนวนิยายรัก สนุกสนาน ผจญภัย และศีลธรรมอันดี แต่ในตอนปลายสมัยวิคตอเรียนลักษณะของนวนิยายเปลี่ยนไป ความสนใจในด้านจิตวิทยาและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับเงื่อนไขทางสังคม ได้มีผลต่อวงการวรรณกรรมทั้งของยุโรปต่ออังกฤษ นักเขียน เช่น Balzac, Flaubert, De Maupassant และ Zola จากฝรั่งเศส

---

<sup>9, 10</sup> PJ Keating *The Working classes in Victorian fiction*, (1972) หน้า 8, 10, 11.



Dostoevsky, Chekhov จากรัสเซีย พยายามที่เปิดเผยให้เห็นว่าพฤติกรรมใด ๆ ของมนุษย์นั้นเกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจของมนุษย์ ความคิดที่เป็น Realistic หรือ Naturalistic ของนักเขียนที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้มีอิทธิพลต่อนักเขียนในศตวรรษที่ 19 เช่น Thomas Hardy และ George Eliot และมีอิทธิพลอย่างมากในสมัยศตวรรษที่ 20 พุฒเกี่ยวกับศาสนา จริยธรรม การเมือง และปัญหาเศรษฐกิจ นอกจาก Carlyle ก็มี John Henry Newman, Matthew Arnold และ John Stuart Mill

## กฎหมาย ปรัชญา และการศึกษา

ตลอดรัชสมัยอันยาวนานของการปกครองประเทศของพระนางวิกตอเรีย คือ 64 ปี เป็นรัชสมัยที่อังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเจริญงอกงามอย่างมาก ดังนั้น พระนามของพระนาง จึงถูกัญเชิญนำมาเขียนนำหน้าสิ่งต่าง ๆ ในรัชสมัยของพระนาง เช่น Victorian Literature, Victorian House, Victorian Arts, Victorian Woman เป็นต้น

## สถานภาพของสตรี

ในสมัย Victorian Age ซึ่งเป็นสมัยที่อยู่ในศตวรรษที่ 19 นี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของสตรีไปสู่ทางที่ดีขึ้น มีอิสระ และมีสิทธิเสรีภาพมากขึ้น

ลักษณะผู้หญิงในสมัยวิกตอเรียนในระยะต้นสมัยนี้สตรียังคงคุณลักษณะของสุภาพสตรีที่อ่อนหวาน นุ่มนวล กิจวัตรประจำของเธอ ได้แก่ การนั่งทำการฝีมือ ถักไหมพรม อ่านบทละครของเชคสเปียร์ ไม่สนใจอะไรมากไปกว่างานดูแลบ้าน และงานสังคม เธอมอบกายถวายชีวิตให้แก่สามีแต่ผู้เดียว

แต่ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง การปกครอง ศิลปวิชาการใหม่ๆ เป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสตรี สตรีเริ่มเรียกร้องสิทธิให้มีมากขึ้น ตั้งแต่ปี 1792 ในปี 1870-1880 มีการรณรงค์เกี่ยวกับเรื่องนี้ และจัดตั้งสมาคมสตรีขึ้นตามเมืองใหญ่ๆ และส่งหนังสือเรียกร้องสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งให้แก่สตรีซึ่งก็ไม่สำเร็จ แต่อย่างไรก็ตาม สตรีก็ได้กฎหมาย Women's Property Act ในปี 1882 แทน

ความคิดของ Karl Marx และ Rousseau มีอิทธิพลทำให้เกิดการเคลื่อนไหวและเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ รัฐบาลพยายามหาทางแก้ไขเริ่มด้วยการออกกฎหมายควบคุมจำนวนชั่วโมงทำงานทั้งในโรงงานอุตสาหกรรม และในเหมืองในปี 1867 และปี 1884-1885 ออกกฎหมายให้สิทธิแก่คนทั่ว ๆ ไป ในการออกเสียงเลือกตั้ง และในปี 1870 ออกกฎหมาย The Elementary Education Act ทำให้ประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน



### THE LION OF THE SEASON.

ALARMED FLUNKY. "MR. G G-G-O-O-O-BILLA!"

*A picture from Punch in 1861 suggested by the ideas on man's origin put forward in Darwin's The Origin of the Species*

ที่มา : An Outline of English Literature โดย G.C.Thornley หน้า 134.

## ความก้าวหน้าทางวิชาการ

ในปี 1859 นักชีววิทยา ชื่อ Charles Darwin ได้ตีพิมพ์ทฤษฎี Origin of Species ซึ่งทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากไปค้านกับเรื่อง Creation ใน Bible แต่อย่างไรก็ตามความคิดของ Darwin ก็ได้ทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางด้านธรรมชาติวิทยาเท่านั้น หากทำให้เกิดความก้าวหน้าแก่วิชาการด้านอื่นๆ เช่น ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ กฎหมาย ปรัชญา และการศึกษา

## บทความวิจารณ์และบทความทางการเมือง

ความคิดของ Karl Marx มีอิทธิพลต่อทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้เกิดมีบทความหลายชิ้นที่เป็นบทความที่อิทธิพลต่อสังคมในสมัย Victorian เช่น บทความของ Thomas Carlyle เช่น Past and Present และ Leaders create history

## Naturalism

อันที่จริงนวนิยายประเภทนี้มีลักษณะใกล้เคียงกันกับนวนิยายประเภท Realist แต่ Naturalist จะบรรยายอย่างละเอียดชัดเจนและตรงไปตรงมามากกว่าพวก Realist Naturalism เป็นแนวความคิดที่ได้อิทธิพลมาจากทฤษฎี Origin of Species ของ Darwin ซึ่งกล่าวว่ามนุษย์อยู่ภายใต้วัฏจักรของธรรมชาติ ไม่มีอะไรจะอยู่เหนือธรรมชาติ สิ่งที่กำหนดชะตากรรมของมนุษย์มีอยู่ 2 อย่างคือ พันธุกรรม (heredity) และสิ่งแวดล้อม (environment) ซึ่งรวมธรรมชาติและสังคมที่อยู่รอบๆ ตัวมนุษย์

แนวความคิดของ Naturalist แตกต่างจากพวก Realist แยกออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ๆ คือ

1. พวก Naturalist จะมองชีวิตในแง่ของความจริง (fact) ทางด้านวิทยาศาสตร์มากกว่าความจริงที่เกิดจากอารมณ์และความรู้สึก เขาคิดว่ามนุษย์ก็เหมือนกับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่ต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติและของโชคชะตา
2. พวก Naturalist คิดว่า เมื่อมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตสิ่งหนึ่งของธรรมชาติ มนุษย์เหมือนสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่ต้องถูกทดลองถูกเฝ้ามองพฤติกรรมที่แสดงออกตอบสนองสิ่งแวดล้อม
3. การเฝ้ามองพฤติกรรมของมนุษย์ก็เป็นไป เช่นเดียวกับนักวิทยาศาสตร์ คือว่าทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญทั้งสิ้น และจะต้องนำมาประมวลพิจารณาด้วย
4. พวก Naturalist มีความตั้งใจที่จะให้สังคมดีขึ้น เขาไม่ใช้วิธีสั่งสอน (preach) แต่ใช้วิธีกระตุ้นความสนใจ เร่งเร้าให้เกิดความสงสาร เห็นใจ โดยนำไปสู่โลกของความทุกข์ยากในชนบทที่ยากจนหรือโรงงานอุตสาหกรรม หรือเหมืองที่สกปรก ตัวละครของเขาเป็นตัวละครที่มีชีวิตที่ลำบากยากไร้ ทุกข์ระทม

สถานการณ์หรือปัญหาใดที่เกี่ยวข้องกับตัวละครไม่ว่าจะเป็นเหล่า เรื่องเช็ทส์ การแต่งงาน หรือแรงงาน จะถูกนำมาวิเคราะห์เป็นรายบุคคล เป็นครอบครัว หรือเป็นกลุ่ม ๆ

พวก Naturalist มักถูกมองว่ามีทัศนคติแบบ pessimistic แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่ และก็ไม่ใช่แบบ optimistic ด้วย เขาต้องการจะชี้ให้เห็นความจริงว่า ตราบใดที่ชีวิตยังต้องเกือกกั๊กกับความสกปรก ความทุกข์ยาก ความโหดร้าย มนุษย์ก็ต้องตกเป็นทาสของตนเอง และสังคม เขาจะเน้นในเรื่องเหตุผล

## Jane Austen (1775-1817)

นักเขียนสตรีชาวอังกฤษที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของอังกฤษ เป็นบุตรคนที่ 7 ของพระ ของแคว้น Hampshire Jane Austen ใช้เวลาว่างเช่นเดียวกับสุภาพสตรีอังกฤษในสมัยนั้นปฏิบัติกัน ด้วยการอยู่กับครอบครัวตลอดเวลา เธอไม่ได้แต่งงานและเธอใช้เวลาว่างของเธอด้วยการทำงานบ้านธรรมดา และดูแลหลานชายหญิงของเธอ และในระหว่างนั้นเธอได้ผลิตนวนิยายอันยิ่งใหญ่ นวนิยายเหล่านี้ได้แก่ Sense and Sensibility, Pride and Prejudice, Mansfield Park, Emma, Northanger Abbey, และ Persuasion

นวนิยายของ Austen เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพวก Upper-Middle Class สังคมที่เธอคุ้นเคย มีกิจกรรม เช่น งานเต้นรำ งานเลี้ยง การพบปะเยี่ยมเยียน การเดินเล่น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่คนในสังคมนี้ทำเป็นกิจวัตรประจำวัน ฉากของ Jane Austen ก็เป็นเมืองชนบทเล็ก ๆ ที่เธอคุ้นเคยนั่นเอง ตัวละครก็คือ คนที่อยู่รอบ ๆ ตัวเธอ

Jane Austen ก็ดำเนินรอยตามแบบนักเขียนศตวรรษที่ 18 คือ เธอเขียนเสียดสีสังคมค่านิยมในสังคมที่ผิดและไม่ยุติธรรม และพยายามที่จะผดุงศีลธรรม ตัวละครเอกจะเป็นผู้หญิงเช่นเดียวกับ Richardson แต่เธอได้รับความยุติธรรมมากกว่า Defoe ได้รับ ทั้งนี้เพราะในสมัยของเธอนั้นสังคมได้เปลี่ยนแปลงขึ้นและดีขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสถานะของพวก Middle Class

Jane Austen ถือว่าธรรมชาติของมนุษย์เป็นสิ่งที่สำคัญ ในงานของเธอเธอจะวาดภาพและวิเคราะห์ตัวละครอย่างแจ่มแจ้ง โดยเธอใช้บทสนทนาเป็นเครื่องมือ ในนวนิยายของเธอจะมีบทสนทนา มาก ซึ่งนอกจากเธอจะใช้ในการดำเนินเรื่องด้วยแล้ว เธอยังใช้สำหรับวิเคราะห์นิสัยของตัวละครอีกด้วย บทสนทนาในนวนิยายของ Jane Austen แสดงให้เห็นถึงความสามารถของเธอในการใช้ภาษา บทสนทนาเป็นบทสนทนาที่แสดงความฉลาด สุภาพนุ่มนวลและเป็นธรรมชาติ และในเวลาเดียวกันเธอใช้มันเสียดสีอีกด้วย

## Charles Dickens (1812-1870)

Charles Dickens เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงที่สุดคนหนึ่งของอังกฤษ ชื่อเสียงของเขาเป็นที่รู้จักดีทั่วโลกในฐานะนักเขียนที่มีความสามารถที่สุด ชีวิตในวัยเด็กของเขาก็เหมือนกับชีวิตของเด็กๆ ในนวนิยายที่เขาแต่งขึ้น เขาลำบากและไม่มีความสุข บิดาของเขาเป็นเสมียนทหารเรือ มีหนี้สินรุงรัง จนในที่สุดต้องถูกจำคุกเนื่องจากมีหนี้สินมาก Dickens ถูกส่งเข้าไปทำงานในโรงงานตั้งแต่อายุ 12 ปี สิ่งที่ทำให้เขาเสียใจมากที่สุดคือ พ่อแม่ของเขาไม่สามารถจะ让他เรียนหนังสือได้ เมื่ออายุได้ 15 ปี เขาได้ทำงานเป็น Office boy ในสำนักงานทนายความ เขาใช้เวลาว่างคืนเรียน Short Hand และต่อมาเขาก็ได้เป็นผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภาของหนังสือพิมพ์ **The Three Sun** และย้ายที่ทำงานไปเรื่อยๆ จนกระทั่งมาอยู่หนังสือพิมพ์ **Morning Chronicle** ในปี 1836 และในปีนั้นเขาพิมพ์หนังสือเล่มแรกของเขา **Sketches by Goz**

หนังสือ **The Posthumous Papers of the Pickwick Club** ซึ่งรู้จักกันในชื่อของ Pickwick Papers โดยมี Seymour เป็นงานเขียนรูปตลกๆ ประกอบเป็นหนังสือที่ทำให้ Dickens ประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุ 24 ปี ชื่อของเขาเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในอังกฤษและยุโรป

ใน 4 ปีต่อมา เขาเขียนนวนิยาย 4 เล่ม คือ **Oliver Twist** (1838), **Nicholas Nickleby** (1839), **The Old Curiosity Shop** (1841) และ **Barnaby Rudge** (1841) นวนิยาย 2 เล่ม หลังพิมพ์ในนิตยสารรายสัปดาห์ของ Dickens เองในปี 1852 Dickens เดินทางไปสหรัฐอเมริกา และได้ไปคลุกคลีกับพวกทาสนิโกรทั้งหลาย เมื่อกลับมาอังกฤษเขาพิมพ์ **American Notes** และ **Martin Chuzzlewit** เป็นหนังสือที่เขียนเสียดสีเกี่ยวกับความเห็นแก่ตัว คนที่ตีสองหน้า ความเปิดเผยแต่ใจแคบของชาวอเมริกัน Dickens ประสบความสำเร็จกับการพิมพ์ **Christmas Carol** และเขาพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับ Christmas เล่มอื่นๆ อีก ในปี 1850 เขาออกนิตยสารอีก 2 ฉบับ งานของเขาส่วนใหญ่ลงพิมพ์ในหนังสือ 2 เล่มนี้

นวนิยายส่วนใหญ่ของ Dickens มีจุดมุ่งหมาย เช่น เรื่อง **Oliver Twist** เขาเขียนให้เห็นความเลวร้ายของสังคม ความอยุติธรรมต่อคนยากจนและเด็กยากจนที่น่าสงสารทั้งหลาย ในเรื่อง **Nicholas Nickleby** และ **David Copperfield** เขาเขียนเกี่ยวกับเรื่องในโรงเรียนในเรื่อง **Hard Time** เขาประจานให้เห็นชีวิตที่กระด้างไม่มีหัวใจ ในสมัยที่อุตสาหกรรมกำลังรุ่งเรือง **A Tale of Two Cities** เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิวัติของฝรั่งเศส เป็นหนังสือเล่มที่ดีที่สุดของเขา การวาง Plot เรื่องก็ กระชับ ชับซ้อน ตื่นเต้น

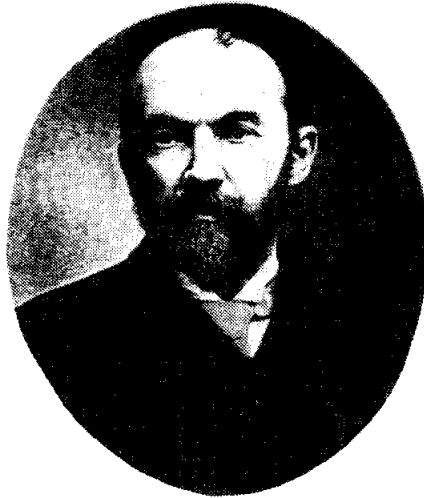
Dickens เขียนหนังสือจากประสบการณ์ของเขา เขาเป็นชนชั้น Lower Middle Class และได้รับความทุกข์ยากลำบากในฐานะเด็กกรรมกร พ่อมีหนี้สินรุงรังจนต้องถูกจำคุก ประสบการณ์ที่เจ็บปวดในวัยเด็กของเขาทั้งหมดนี้ถูกถ่ายทอดลงในหนังสือเรื่อง David Copperfield อันเป็นเสมือนประวัติชีวิตของเขา ประวัติที่เขาไม่สามารถจะลืมมันได้ ถึงแม้ว่าเขาจะผ่านชีวิตช่วงนั้นมา และมันเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้เขาเกิดความพยายามที่จะเขียนชักจูงใจคนให้เกิดความเมตตา สงสารคนจนเหล่านี้ และทำให้เกิด Social Welfare เพื่อช่วยเหลือคนจน

ความเป็นอัจฉริยะของ Dickens อยู่ที่ภาษาที่เขาใช้ ซึ่งแสดงออกทั้งอารมณ์และให้ภาพพจน์อย่างเป็นธรรมชาติ ตัวละครของเขาเป็นตัวละครที่จำลองมาจากชีวิตจริงในแบบที่หลากหลาย แต่ก็ก็เป็นแบบที่เห็นหรือพบได้ในชีวิตจริง เขาสามารถวาดภาพของตัวละครได้อย่างมีชีวิตชีวา และสมจริง ไม่ว่าจะเป็นตัวละครประเภทใด ความสามารถของเขาสมกับความเป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่ของอังกฤษ แสดงให้เห็นว่าสังคมมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล และพฤติกรรมของบุคคลก็มีผลกระทบต่อสังคม

## Thomas Hardy (1840-1 928)

Hardy เกิดที่ Dorsetshire ซึ่งเป็นเมืองทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของอังกฤษ เป็นดินแดนที่มีธรรมชาติที่สวยงาม เรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า Wessex Hardy ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ของเขาอยู่ในบริเวณแถบนี้ เมื่อเขาออกจากโรงเรียนเขาฝึกหัดเพื่อเป็นสถาปนิก และทำงานในบริษัทแห่งหนึ่ง ระหว่างนั้นก็ใช้เวลาว่างเขียนบทกวี แต่ก็ไม่มีสำนักพิมพ์ได้รับพิมพ์ เขาจึงหันมาเขียนนวนิยาย แต่งหนังสือเล่มแรกของเขา **The Poor man and the Lady** ได้รับการปฏิเสธจากสำนักพิมพ์ แต่เขาก็ยังไม่ท้อถอยเขียนต่อไปอีกเรื่อง **Desperate Remedies** ได้พิมพ์และได้รับผลสำเร็จพอสมควร เขาจึงเลิกอาชีพสถาปนิกและหันมาเขียนนวนิยายอย่างจริงจัง ใน 24 ปีต่อมาเขาเขียนนวนิยายถึง 11 เรื่อง นวนิยายเหล่านี้ได้แก่ **Under the Greenwood, Far From the Madding Crowd** (1874) **The Return of the Native** (1878), **The Mayor of Casterbridge** (1886), **The Woodlanders** (1887), **Tess of the D'Urberville** (1891), และ **Jude the Obscure** (1896)

นอกจากนวนิยายที่กล่าวมาแล้ว Hardy ยังเขียนนวนิยายอีกหลายเรื่อง ที่มีชื่อเสียงก็ได้แก่ ชุด **Wessex Tale** (1888) และตอนปลายของชีวิตเขากลับมาเขียนบทกวีอีก เรื่องที่เด่นคือเรื่อง **The Dynasty**



นวนิยายของเขาเป็นนวนิยายแบบชนบท แสดงให้เห็นถึงชีวิตของชาวชนบท (rustic life) ว่ามีความสุขอย่างไรกับธรรมชาติ ความเข้าใจในโลกของธรรมชาติของ Hardy นั้นเป็นไปอย่างละเอียดอ่อน เขามองเห็นความงามของธรรมชาติที่บางคนอาจมองเห็นเป็นสิ่งไม่สำคัญ เช่น เขาบรรยายถึงดอก Buttercup ซึ่งเป็นดอกไม้เล็กๆ สีเหลืองใส กลีบแบบบาง ขึ้นปะปนไปกับหญ้า ดิตรองทำบู๊ตของตัวละครเป็นรอยเปื้อนระหว่างที่เดินตัดทุ่งนา การบรรยายฉากนี้ทำให้ผู้อ่านสามารถวาดภาพทุ่งนาที่เหลืองอร่ามไปด้วยดอก Buttercup น้อยๆ เหล่านี้ และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกความประทับใจของ Hardy ที่มีต่อธรรมชาติ

และในเวลาเดียวกันที่นวนิยายของ Hardy แสดงให้เห็นความรักธรรมชาติของเขา เขายังแสดงให้เห็นความรู้สึกของเขาที่เป็นปฏิกิริยาต่อ Mechanism เขายอมรับในประโยชน์ของมัน แต่เขาก็คิดว่าเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความสงบสุข ความรู้สึกผิดชอบ ความรู้สึกเช่นนี้้นำเขาไปสู่ความไม่พอใจใน Industry และทำให้เขาเก็บตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยวในท่ามกลางชีวิตภายใต้ธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของชีวิตชนบทของ Dorsetshire

Hardy เป็น Naturalist งานส่วนใหญ่ของเขาแสดงให้เห็นว่าเขาเชื่อว่ามนุษย์เป็นเหยื่อของสถานการณ์ (circumstance) เขาแสดงให้เห็นการต่อสู้ของมนุษย์ที่มีต่ออำนาจของธรรมชาติ และสังคม และในที่สุดมนุษย์ก็ต้องพ่ายแพ้ มนุษย์อยู่ภายใต้อำนาจของโชคชะตา (Fate) โอกาส (Chance) ซึ่งเป็นสิ่งเจ็บปวด โหดร้าย และหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทศนคติของเขาที่แสดงออกในนวนิยายจึงเป็นลักษณะ Pessimistic และ Deterministic ซึ่งเป็นการแสดงความคิดไปคนละทางจากนักเขียนสมัย Victorian คนอื่นๆ งานของเขาได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก โดยเฉพาะ **Tess of the D'Urberville** กับ **Jude the Obscure** ถึงกับมีนักบวชนำเอาหนังสือของเขาไปเผาต่อชุมชน ทำให้ Hardy ท้อแท้ และสะเทือนใจมากถึงกับหยุดเขียนนวนิยาย และหันไปเขียนบทกวีแทน

## George Eliot (1819-1880)

ชื่อ George Eliot นี้เป็นนามปากกาของ Mary Ann Evans เป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของสมัยวิกตอเรียน เธอเกิดและเติบโตมาในชนบทแห่งหนึ่งของ Warwickshire บิดาเธอเป็นหม้าย ดังนั้น George Eliot จึงทั้งดูแลบ้านและทำงานในฟาร์ม เมื่อเธอมีเวลาว่างเธอก็จ้างครูพิเศษสอนหนังสือแก่เธอ และในที่สุดก็เข้าเรียนในเมือง Coventry และที่นั่นเองเธอได้มีโอกาสพบปะกับผู้ที่มีความรู้และพวกหัวก้าวหน้า ช่วยกระตุ้นทำให้เธอมีความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนนวนิยายของเธอ

บิดาของเธอเป็นผู้ที่เคร่งศาสนามาก และเข้มงวดในเรื่องนี้มาก จึงทำให้เธอเกิดความขัดแย้ง และเมื่อเธอได้มีโอกาสพบปะสมาคมกับพวกหัวก้าวหน้า ทำให้เธอสนใจวิทยาศาสตร์มาก เธอศึกษาค้นคว้าเรื่องศาสนา ปรัชญา และปัญหาศีลธรรม ด้วยการนำหลักทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วย



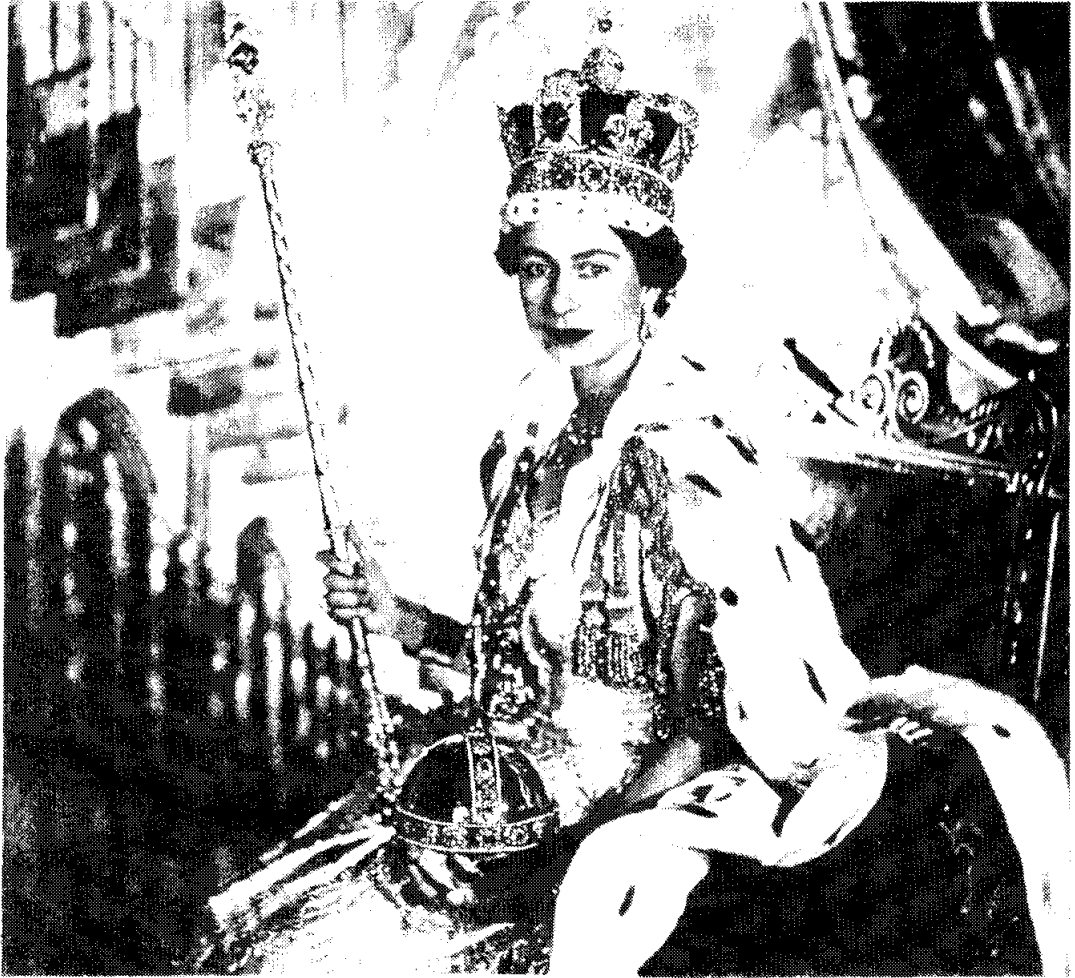
ในปี 1857 เธอเริ่มเขียน Fiction เป็นเรื่องสั้น 3 เรื่องในหนังสือ **Black Wood** และพิมพ์รวมเล่มภายหลัง **Adame Bede** (1859) เป็นนวนิยายเรื่องแรกของเธอ และใน 1860 เธอเขียนอีก 2 เรื่องคือ **The Mill on the Floss** และ **Silas Marner** หลังจากเธอได้ไปที่เยวที่ Florence ทำให้เธอได้แรงบันดาลใจในการเขียนนวนิยายประเภทประวัติศาสตร์ในปี 1863 ต่อมาเธอเขียนเรื่อง **Felix Holt, The Radical** และ **Middlemarch** ซึ่งถือว่าเป็นผลงานที่ดีที่สุดของเธอ นวนิยายเรื่องสุดท้ายได้แก่ **Daniel Derona** เธอตายในปี 1880

George Eliot ให้ความสำคัญแก่ Character ในนวนิยายของเธอมาก เธอพุ่งเล็งไปยังความขัดแย้งภายในของมนุษย์ที่มีความขัดแย้งกับความอ่อนแอของตนเอง มากกว่าเรื่องความขัดแย้งระหว่างกับบุคคล

งานของ George Eliot เป็นสิ่งที่นำไปสู่การอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาสังคม และปัญหาศีลธรรมในสมัยของเธอ ความมุ่งหมายของเธอเพื่อจะสอนคน เธอเขียนอย่างกว้างๆ และบรรจุด้วยรายละเอียด ตัวละครของเธอมีหลายชนิด ตั้งแต่ขวานาธรรมดา จนถึงผู้มีการศึกษาสูงเธอมีความฉลาดและเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ จึงทำให้นวนิยายของเธอเป็นงานที่มีค่า



ที่มา : An Outline of English Literature โดย G.C.Thornley หน้า 114.



พระราชินีอลิษาเบทที่ 1



## ศตวรรษที่ 20

### การเมืองและสังคม

การปฏิวัติทางอุตสาหกรรม ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากมาย ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทวีมากขึ้น โดยไม่คำนึงว่าคนเหล่านั้นเป็นคนชั้นใด สังคมของการแบ่งชนชั้นได้มีการเปลี่ยนแปลง

จำนวนของกรรมกรที่สูงขึ้น อีกทั้งไม่ใช่เป็นกรรมกรที่ใช้แต่แรงงานอย่างเดียว จึงทำให้กรรมกรมีพลังมากขึ้น จนสามารถสร้างพรรค Labour ขึ้นมาท้าทายกับพรรค Liberal และพรรค Conservatives

ในสมัยของพระนาง Victoria อังกฤษมีความร่ำรวย มีอาณานิคมอยู่ทั่วโลก อังกฤษได้อาหารและวัตถุดิบต่าง ๆ มาป้อนโรงงานอุตสาหกรรมในอังกฤษเพื่อผลิตสินค้าส่งกลับไปขายที่อาณานิคมของอังกฤษอีกครั้ง สร้างความร่ำรวยอย่างมหาศาลให้แก่อังกฤษ

สงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้เศรษฐกิจทั่วโลกตกต่ำ อังกฤษได้รับผลกระทบไปด้วย โรงงานอุตสาหกรรมทางเหนือได้รับความเสียหาย โรงงานหลายแห่งต้องปิด จำนวนคนว่างงานสูงขึ้น และไม่ทันที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะดีขึ้น สงครามโลกครั้งที่ 2 ก็เกิดขึ้นอีก ทำให้อังกฤษต้องตกอยู่ในภาวะวิกฤตแต่ด้วยการนำที่เข้มแข็งอดทนของนายกรัฐมนตรี Winston Churchill อังกฤษจึงผ่านสงครามโลกครั้งที่ 2 นี้มาได้ในฐานะผู้ชนะ แต่ในสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ เมืองอุตสาหกรรมหลายแห่งถูกระเบิดทำลาย การแยกตัวเป็น Republic of Eire ของ Ireland และการประกาศอิสรภาพของ India ในปี 1950 ซึ่งเดิม India เป็นแหล่งอยู่อาศัย และตลาดระบายสินค้าของอังกฤษ จึงทำให้เศรษฐกิจของอังกฤษไม่สามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว อังกฤษตกอยู่ในยุคของความหวาดหวั่นไม่แน่ใจ (Anxiety)

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 วิทยาการต่าง ๆ ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีการปฏิรูปทางวิทยาศาสตร์ ค้นพบขบวนการใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์ ทางด้านจิตวิทยานักจิตวิทยาได้กล่าวว่า “ในสภาวะจิตใจมนุษย์ มีความชั่วร้าย (evil) แฝงอยู่ และสิ่งที่ดีที่สุดมีมนุษย์จะทำได้ก็คือ เขาต้องเรียนรู้วิธีการที่จะดำรงชีวิตอยู่กับมัน (evil)”

ถึงแม้สงครามจะไม่ใช่อิทธิพลโดยตรงที่สำคัญสำหรับนวนิยายในศตวรรษที่ 20 ก็ตาม แต่เราก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า ผลของสงครามทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การแบ่งชนชั้นเริ่มหมดความสำคัญ การศึกษาและความสามารถเป็นสิ่งที่สำคัญกว่า Social Democracy ขยายตัวอย่างกว้างขวางในยุโรป Marxist มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในยุโรป ทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจ ผลของสงครามทำให้เกิดความยากจนทั่วยุโรป ทั้งประเทศที่ชนะสงคราม และประเทศที่แพ้สงคราม ความยากจนทำให้เกิดการแก่งแย่ง ความเห็นแก่ตัวและความเสื่อมทางศีลธรรมทุกคนเข็ดขยาดสงครามและพยายามระแวดระวัง สอดส่องไม่ให้สงครามเกิดขึ้นมาอีก